

Osam laži moje majke

Moja mati nije uvijek govorila istinu... Slagala mi je osam puta u bitnim životnim trenucima!

Priča počinje s mojim rođenjem.

Rođen sam kao sin jedinac u veoma siromašnoj obitelji... Siromašnoj do te mjere da nismo imali dovoljno hrane, a kamoli nešto više. U rijetkim prilikama imali bismo malo riže u kući... Majka bi pripremila skromni obrok i uvijek bi istresala svoj dio na moj tanjur govoreći:

“Jedi, sine, ja nisam gladna.” – Ovo je bila njena prva laž.

Kada sam malo odrastao, moja majka bi, po svršetku kućanskih poslova, otišla do rijeke koja se nalazila ispod kuće, nadajući se da će uloviti ribu kako bih ja jeo zdravu hranu i razvijao se kao svako drugo dijete. Jednom prilikom, hvala Bogu, uspjela je uloviti čak dvije ribe. Požurila je u kuću i spremila obje ribe i stavila ih pred mene.

Ja sam malo po malo jeo ribu, a moja je majka jela ono što je ostajalo iza mene na kostima. Vidjevši to, moje je srce zatreperilo i onu drugu ribu stavio sam pred majku, a ona ju je vratila rekavši:

“Sine, pojedi i ovu drugu, jer znaš da ja ne volim ribu.” – Ovo je bila njena druga laž.

Vrijeme je prolazilo i došao je dan mog polaska u školu. Kako nismo imali dovoljno imetka za moje školovanje, majka je otišla u jednu trgovinu odjevnih predmeta i dogovorila se s vlasnikom da će prodavati odjeću po kućama uglednih i bogatih ljudi. Jedne hladne i kišovite noći, majka se duže zadržala na poslu. Čekajući je kod kuće, zabrinuo sam se i izašao je potražiti.

Ugledao sam je kako nosi torbu s odjećom i kuca na vrata tuđih kuća.

Zovnuo sam je: “Majkoooo, hajde dođi. Idemo kući, kasno je i hladno. Možeš nastaviti sutra ujutro!”

Ona se nasmijala i rekla: “Sine moj, ja nisam umorna.” – Ovo je bila njena treća laž.

Došao je dan polaganja školskih ispita. Iako je bilo veoma vruće, majka je željela poći sa mnom u školu. Sunce je pržilo zemlju, a površina pijeska titrala je od vrućine. Ušao sam u školu, a ona je ostala čekati u školskom dvorištu, strepeći za moj uspjeh. Kada su ispitni završili, izašao sam iz škole, a ona me dočekala s toplim majčinskim zagrljajem, ispunjenim ljubavlju i milošću. U ruci je držala hladan i svjež sok koji je kupila radi mene. Kada sam ga počeo piti, okrenuo sam se i pogledao u nju: niz njeni čelo slijevale su se kapljice znoja.

Pružio sam joj čašu i rekao: “Majko, pij”, a ona reče:
“Sine, samo ti pij. Ja nisam žedna.” – Ovo je bila njena četvrta laž.

Nakon smrti mog oca, majka je živjela teškim udovičkim životom. Preuzela je svu odgovornost za vođenje kuće, jednostavno – morala se brinuti o svemu. Život je postao teži, a mi smo često gladovali. Pored naše kuće živio je moj stric, inače veoma dobar čovjek. On nam je često slao hranu da ublažimo glad. Kada su susjedi vidjeli da je naše stanje postalo nesnošljivo, savjetovali su majku, koja je još uvijek bila mlada, da se uda za čovjeka koji bi nam pomagao. Međutim, moja je majka odbila ovaj savjet riječima:

“Ja nemam potrebe za ljubavlju.” – Ovo je bila njena peta laž.

Po završetku fakulteta, dobio sam dobro plaćen posao u jednoj firmi i odlučio sam preuzeti brigu o kući. Kako je majčino zdravlje oslabilo, nije više mogla prodavati odjeću po kućama, tako da je počela prodavati povrće na tržnicama. Kada je odlučila prestati raditi, izdvojio sam dio svoje plaće i dao joj, a ona je odbila primiti rekavši:

“Čuvaj, sine, svoje novce, ja imam dovoljno za sebe.” – Ovo je bila njena šesta laž.

Želiš još duhovnih priča?

Bez obzira što sam dobio posao, nastavio sam školovanje i ubrzo sam magistrirao. Postigao sam uspjeh i povećali su se moji prihodi. Njemačka firma ponudila mi je dobar posao u svom sjedištu u Njemačkoj. Zbilja sam se obradovao i tako počeo sanjati o novom sretnom životu. Nakon što sam otputovao i sredio svoje stanje, nazvao sam majku i pozvao je da živi kod mene. Ona mi nije htjela smetati i rekla je:

“Sine, ja nisam naučila živjeti lagodno.” – Ovo je bila njena sedma laž.

Kako je vrijeme prolazilo, majka je sve više starila i ubrzo je oboljela od zločudnog karcinoma. U tim teškim trenucima netko se morao brinuti o njoj. Što sam mogao učiniti kada je između mene i moje voljene majke bila tolika udaljenost? Ostavio sam sve i vratio se kući. Majku sam zatekao u postelji. Kada me je ugledala, pokušala je nasmijati se. Srce mi se cijepalo jer je bila iscrpljena i slaba. Nije to više bila ona majka koju sam poznavao... Suze su se počele slijevati niz moje obraze, ali ona me i tada pokušala utješiti rekavši:

“Sine, ne plači, ja ne osjećam bol.” Ovo je bila njena osma laž.

Nakon što je to izustila, zatvorila je oči i više ih nije otvorila. Svakome tko uživa blagodat živilih roditelja, poručujemo: Čuvaj ovu blagodat prije nego što budeš tugovao za njenim gubitkom. Svakome tko je izgubio svoju voljenu majku, poručujemo: Uvijek se prisjeti koliko se samo umarala radi tebe. Moli Boga da joj oprosti i da joj se smiluje.

Nepoznati autor